

عنوان مقاله:

بازبینی تاثیر هویت مکان در رضایتمندی فضاهای محیط مسکونی (تحلیل بر کیفیت فضای میانی - انسانی و محیطی در رضایتمندی ساکنین در مجتمع های مسکونی شهر اهواز)

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احسان عفرای - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، موسسه غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی خوزستان

عبداله دیدارزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، موسسه غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی خوزستان

حمیده قاسمی زاده - عضو هیات علمی موسسه غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی خوزستان

خلاصه مقاله:

همواره ارتباط بین رضایتمندی فرد از محله خود و شناخت هویت خویش مورد سوال روانشناسان و طراحان محیطی بوده است. پیوسته زیرسوال بودن بافت شهرهای جدید در نادیده گیری شکل گرفتن هویت و همچنین عملکرد خوب فضاهای باز محله های قدیمی در برقراری تماس افراد و تعامل اجتماعی مطرح بوده است. رابطه مطلوب اجتماعی بین ساکنین به عنوان یکپاز مولفه های رضایتمندی مسکونی، تعلق اشخاص به مکان و شکل گیری هویت مکان را در بین آنها دربردارد، و بیانگر آن است که حس هویت فردی از محله خود عمدتاً با جنبه های اجتماعی از رضایتمندی افراد در تعامل است. پس رضایتمندی مسکونیدر واقع به شدت به تعلق شخص به فضای زندگی وابسته است و به طور کلی به کیفیت تشخیص هویت مکان مرتبط می شود. فضای میانی به مثابه اتصال دهنده عرصه درون و بیرون در مسکن می باشد. مقاله حاضر درصدد بررسی کیفیت این فضا و چگونگی تاثیر آن بر کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی شهر اهواز است. پرسش اساسی پژوهش این است که "کیفیت فضای میانی چه تاثیری بر شکل گیری کیفیت های انسانی- محیطی مجتمع های مسکونی دارد؟" بر همین اساس، کیفیت فضای میانی همچون متغیری مستقل بر کیفیت های انسانی- محیطی به عنوان متغیری وابسته تاثیرگذار است. بر اساس ادبیات این پژوهش، متغیر وابسته شامل مفاهیم "محرمیت و قلمرو"، "هویت"، "امنیت" و "تعامل اجتماعی" می باشد. برای پاسخ به پرسش تحقیق، ابتدا با مرور سابقه موضوع، مفاهیم و نظریه های مرتبط تحلیل شد. در ادامه جهت ارزیابی الگوی نظری هفتمجتمع از میان مجتمع های مسکونی مورد بررسی انتخاب گردید و پرسشنامه های مناسب در میان آنها توزیع شد. لازم به ذکر است که روش تحقیق در این مقاله ترکیبی از مطالعه موردی با روش کمی تحلیل همبستگی است. نتایج حاصل از پژوهش نشان میدهد کیفیت فضای میانی مجتمع، بر شکل گیری کیفیت های انسانی- محیطی در مجتمع های مسکونی شهر اهواز تاثیر مستقیم دارد. به عبارتی همزمان با بالا بودن میزان متغیر کیفیت فضای میانی، میزان متغیر وابسته بالاتر می باشد و بالعکس.

کلمات کلیدی:

رضایتمندی، هویت مکانی، کیفیت انسانی و محیطی، اهواز، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248325>

